

Előfizetési árak:

Évi előfizetés	6 frt — kr.
Háromhavos előfizetés	3 — —
Havonta előfizetés	1 — 50
Évi előfizetés	1 — 50
Egyes szám ára	8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádoosy-féle ház)
Hová az előfizetések és a lap
szállítására vonatkozó felszo-
lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
Hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
Előfizetések elfogadtnak még
valamennyi könyvkereske-
desben.

Egyes számok kaphatók:

Waldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia! (Széchenyi-tér), Böhm Manó (10-utca) papir- és könyvkereskedéseiből

Pécs sz. k. város fogyasztási-adó kezelése.

Sok beszédnek, sok — tán jogosu-
latlan — gyanúsításnak volt eddig kutfor-
rása Pécs város fogyasztási-adó kezelése,
mely határozott irányt csak most nyert,
midőn Pécs város bizottsági közgyűlése
határozatilag kimondotta, hogy 1892. évi
január 1-től kezdve a termelő épp úgy,
mint a magánfogyasztó, a törvényes fo-
gyasztási adókat megfizetni tartozik, és
midőn kimondotta, hogy ezen adónemek
tovább is az eddigi mód szerint fognak
kezelteni; minek folyománya, hogy az ösz-
szes befolyó fogyasztási adók ama bizo-
nyos konzorciumot fogják illetni azon vál-
lalt kötelelem ellenértékéül, hogy a várost
a kincstárnak fizetendő fogyasztási adókra
nézve biztosítják, illetve a város helyett a
kincstár pénztárába pontosan beszolgál-
tatják.

Azt, hogy eddig a város lakossága
az ily kezelést tűrte, értem; mert nyilt ti-
tok, hogy ama bizonyos konzorcium eddig
igen szép hasznot húzott ezen üzlettől; de
huzta azt anélkül, hogy egyesek az által
láthatólag károsodtak volna. Most azonban,
midőn tény, hogy ezen adók után a kon-
zorciumnak még nagyobb haszna lesz,
mint eddig volt, és ezen haszon már most
minden egyes lakós egyenes megkárosítá-
sával érhető csak el, teljesen jogosultnak
látom 100 pécsi háztulajdonosnak következ-
tett következő indítványát.

Méltóságos főispán úr!

Pécs sz. kir. város a fogyasztási adók
bérbe vétele iránt a magas kincstárral szerző-

désre lépett. Ezen szerződésből folyó jogait a
város közönsége vagy házi kezelés útján, vagy
pedig jogainak nyilvános árverésen való átruhá-
zásával érvényesíthetné törvényeink rendelkezé-
seinek is megfelelőleg.

Miután azonban Pécs szab. kir. város törv.
hatósága bizottsági közgyűlése a törvény ezen
világos rendelkezései mellőzésével a fogyasztási
adók kezelését egy bizottságra ruházta át, a
nélkül, hogy megállapított volna azon összeg
maximuma, melyet ezen bizottság, mely száma-
dástétel kötelezettsége nélkül működik, beszédni
jogosult és így a város polgárai eltekintve attól,
hogy jogtalanul zaklattatnak a fogyasztási adót
kezelő közegek által, jogtalanul anyagi kárban
résztelnek azon összeg erejéig, melyet a fo-
gyasztási adókat kezelő bizottság tagjai saját
tevékenységük jutalmazására és üzleti nyereség-
gill a fizetni kötelezett adóösszeg és kezelési
költségeken fölül beszédnek.

Ezt megakadályozandók, de meg a várost
is a károsodás ellen biztosítandók, tisztelettel
alulírtak megállapodtunk abban, hogy az esetre,
ha a város közönsége a fogyasztási adókat to-
vábbra is a törvények világos rendelkezései el-
lenére kívánja kezelni, ajánlatot teszünk a város
közönségének a fogyaszt. adók kezelésének
átvállalása tárgyában és teszszük ezen ajánlatun-
kat az A. alatt ide csatolt nyilatkozat szerint
elvallalt teljes vagyoni felelősség, szavatosság
mellett.

És akkor, midőn ezt teszszük, kötelessé-
günknek tartjuk azt kijelenteni, miként az A.
alatt csatolt nyilatkozatban is érvényre emelte-
tett, hogy a fogyasztási adók kezelését önérdek
nélkül, csupán csak azért kívánjuk átvállalni,
hogy mi éppúgy mint polgártársaink egyrészt a
túladoztatástól legyünk megmentve, másrészt
meg legyünk nyugtatva az iránt, hogy sem több,
sem kevesebb a szükségletnél be nem szedetik,
esetleg beszédve az a házi pénztár javára tör-
ténik.

Hogy ajánlatunk érvényre emeltethessék,
kötelességünknek ismerjük azon módozatokat is

tíztesen ismertetni, mely módozatok mellett m
a fogyasztási adókat kezelni kívánjuk.

Az A. alatti nyilatkozat szerint a fogyasz-
tási adók kivetését egy, a város fővényhatósági
bizottsági tagjai sorából választott 12 tagu bizott-
ság fogja eszközölni.

A kivetés körül e bizottság a húsra, sörre
és cukorra, úgy a korcsmárosok által fogyasz-
tott bormennyiségre vonatkozólag a kivetést az
eddig is szokásban volt ellenőrzési módszert fogja
alkalmazni; a most megnevezett adóalapokból
befolyó összegben fölül még szükségletű össze-
get a privat fogyasztókra fognak kivetni oly
formán, hogy öt osztály fogja megállapítani
és pedig:

- a) a borkereskedők osztálya 50 frttal;
- b) a 12 tagból álló család 15 frttal;
- c) a 10—15 tagból álló család 10 frttal;
- d) az 5—10 tagból álló család 5 frttal;
- e) 5 tagon aluli családokra 3 frttal.

Ezen fölül ezen 5 osztály minden egyes
tagja, ki egyúttal szőlőbirtokos is, az osztály
szerinti fogyasztási összegben fölül minden ka-
tasztrális hold termő szőlő után 3 frt fogyasztási
adóval lenne megrovandó azért, mert termő szőlő
tulajdona a több fogyasztás tényét kétségen ki-
vülivé teszi. Megjegyeztük, hogy ezen osztály
szerinti kivetés csak annyiban fog igénybe vé-
tetni, a mennyiben, mint már fentebb is megje-
gyeztük, a hús, sör, cukor és a korcsmárosok
borfogyasztása után befolyó adók a szükségletet
nem fedezik és hogy az egyes osztályok díjai a
szükséglethez képest le is szállíthatatnak.

Ezen osztály szerinti kivetés minden egyes
adókötelezettel közölve egyességileg állapítandó
meg és az ellenőrzési eljárás csak azon privat
fogyasztók ellen leendő alkalmazásba véve, kik
a kivetés szerint reájuk rótt adómennyiséget
egyességileg megfizetni magukat nem kötelezik.

A beszédést egy e célra létesített fogyasz-
tási adó pénztárnak fogja eszközölni az ugyan-
ezen adónemek kezelése céljából létesített el-
lenőri hivatal által kiállított utalvány alapján.

Az ellenőrzést a bizottság az adókötelezet-

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Dalok egy szép asszonyról.

I.

Asszonyom, asszonyom,
Mi az, a mi lelte?
Miért oly nyugtalan,
Oly beteg a lelke?
Szive remeg, reszket,
Rabja lett a dalnak,
Mit a lantnak fájó
Érzelmek sugaltak.

Rab vagyok már régen,
Rabja szerelemnek,
Rabja annak a két
Szép, ragyogó szemnek...
Őn az én rabom lett,
Én az öné lettem,
El vagyunk itélve
Örök börtönéjre
Immár mind a ketten!

II.

Oly világos, fényes
Börtönömnek éje,

Beragyogja folyton,
Asszonyom a képe;
S mit a fül nem hallott,
Mit a szem nem látott:
Ad nekem a rabság
Édes boldogságot...

Szabadságért lángolt
Egykor az én lelkem,
Hej, asszonyom, akkor
Önt még nem ismertem!
Most csak egy a vágyam,
— Tán az ég megadja —
Bár lehetnék önnek
Örökre a rabja!

III.

Lantomon már mindörökre
Önnek szól az ének,
Megigézte ragyogása
Violaszemének...
Meg van a lant vesztegetve
Nyájas, szelid szókkal,
Ezer édes öleléssel,
Ezer édes csókkal.

Megrezdül a lantnak hurja
Ha rám nevet ajka,
Zokogó dal, epedő dal
Fakad egyre rajta...

De zenéjét ajkainak
Elérni nem képes,
Ha száll a szó ajkairól:
„Én Vilikém, édes...”

IV.

Emlékszik-e rája...
Erdős hegynek alján
Vezetett egy ifju
Egy asszonyt a karján...
Emlékszik-e rája?

Bokor árnyékában
Letelepedének
Pihenni, mig a fan
Szólt a madárének,
— Bokor árnyékában.

Rózsás lett a tájék
Napsugártól, fénytől,
Rózsás lett az arcunk
Csóktól, öleléstől;
Rózsás lett a tájék.

Kis madár az ágon
Irigyelve nézte,
Ölelésben, csóokban
Hogy nem lehet része,
— Kis madár az ágon.

tek ellenében a szükséghez képest fölfogadandó számú ellenőrök által fogja gyakorolni.

A fogyasztási adót kezelő bizottság a mellett, hogy a nyilvánosság elvére lévén fektetve, mindenki által ellenőrizhető, még külön egy a város bizottsági tagjai sorából választott és az időnkénti városi gazdasági tanácsos elnöklété alatt működő 24 tagú fölügyelő bizottság ellenőrzése alatt áll. Ezen fölügyelő bizottság hatásköre kiterjed a fogyasztási adókat illető minden egyes ténykedésre; így a kivetésnek megállapított elvek alapján való keresztülvitelére épügy, mint a beszédést és az ellenőrzést eszközöl minden egyes egyénre.

A szükségletet fogja képezni az államkincstárnak fizetendő bérösszeg 135 ezer forint, a fogyasztási adópénztárnok és ellenőr fizetése a 1000 frt = 2000 frt, tiz ellenőr fizetése a 500 frt = 5000 frt, összesen 142 ezer frt. Ez lenne tehát azon összeg, mi kivethető és beszédhető lenne és ennél nem több. — Esetleges többletbevitel mindenkoron a város házi pénztárába lenne beszállítandó.

Az adókezelő bizottság rendszeres könyvek vezetésére van kötelezve, minden év zártával rendszeres számadást köteles elkészíteni és azt legkésőbb január hó 15-ig a fölügyelő bizottságnak előterjeszteni, hogy ez fölülvizsgálván a törvényhatósági bizottság első közgyűlésére véleményes jelentése kapcsán beterjeszthesse, de beterjeszteni köteles is.

A fogyasztási adók törvény szerint előre lévén fizetendők, minden adókötelezettől félévenként előre lesznek beszédendők, miből folyólag nem fog előfordulhatni az az eset, mi talán föl tétélezhető, hogy a város a kincstár részéről végrehajtással illetetnék azért, mert a fogyasztási adók pontosan be nem fizettetnek és különösen azért nem, mert fogyasztási adók az állam pénztárába havonként utólagosan lévén fizetendők, elég ideje van a kezelő bizottságnak arra, hogy a szükséges összeget kellő időben beszédhesse; de meg mert az önzetlenül vállalt vagyoni felelősség elég garancziát nyújt arra, hogy a beszédést pontosan is fogja teljesíteni.

Mind ezek által el lesz tehát érve, még a legpedánsabb egyén által sem kifogásolható egyenletes teherviselés; el lesz érve, hogy a szükségletnél löbb beszédetni nem fog és el lesz érve különösen az, hogy a fogyasztási adók kezeléséből sem magunk közt, sem a kincstár közegeivel szemben titkot csinálni nem kell.

Tekintve azt, hogy máris fél hó mulott el és a további halogatása ezen ügynek Pécs város lakóainak egyenes károsodását fogja előidézni, főntebb részletezett ajánlatunkat a következő indítványba foglaljuk össze:

Mondja ki Pécs szab. kir. város törvényhatósága bizottsági közgyűlése, miként a fogyasztási adó kezelése körül divott eddigi eljárás megszüntetésével a fogyasztási adók kezelését egy 12 tagú kezelő bizottságra bizza, a kezelés fölügyeletével pedig egy kebeléből választandó 24 tagú fölügyelő bizottságot ruház föl.

Magát a fogyasztási adók kezelését pedig az általunk főntebb előterjesztett mód szerint

Emlékszik-e rája...
Erdős hegynék alján
Vezetett egy ifju
Egy asszonyt a karján...
Emlékszik-e rája?

V.

Szerettem messziről,
Reménytelen, árván,
Viszontszerelmére
Mindhiába várván...
Füleimben csengett
Egy bús ének árja:
„Mese a szerelem
Mindenhatósága...”

Reám ragyog immár
A boldogság napja,
Derűjét a lelke
Szép szemétől kapja...
Király lett a koldus,
Oh köszönet, hála!
Igaz a szerelem
Mindenhatósága!

Vilike.

fogja gyakorolni és ennek létesíthetése czéljából egy ideiglenes minőségű fogyasztási-adó pénztárnoki és ellenőri állást szervez.

Midőn ezen indítványunkat Méltóságodnak előterjesztjük, oda terjed legalázatosabb kérésünk, hogy ezen indítványunkat Pécs szab. kir. városa tanácsának tanulmányozás végett kiadni, s tekintve az ügy sürgősségét, tárgyalására egy rendkívüli közgyűlést összehívni s ennek tárgysorozatába indítványunk fölvételét kegyesen megrendelni méltóztatásék.

Tisztelettel

M u t t n y á n s z k y B é l a,
bizottsági tag
s az A. alatti nyilatkozatot aláírt
100 lakóstársa.

Ezen indítvány a főispán által a város tanácsának tanulmányozás végett kiadtván, ez erre a következő végzést hozta:

1290/1892. szám.

Főispán úr ö Méltósága megküldi f. évi január hó 29-én 39. sz. a. kelt leirata kíséretében Muttnyánszky Béla és társainak, — hozzá benyújtott azon kérvényét, melyben a fogyasztási adók kezelési módozatát megváltoztatni kéri, — tanulmányozás és további tárgyalás czéljából oly meghagyás mellett, miszerint az eredmény annak idején hozzá terjesztendő leszen.

Végeztetett:

Ámbár a törv. biz. közgyűlésnek, a bor, hús, cukor és sörfogyasztási adónak az 1892-ik évre leendő kezelése iránt m. évi november hó 23-án 149/16845. sz. a. hozott határozata a nmgm. kir. belügyminiszterium 1892. évi január 20-án 1209/III/5. sz. a. kelt rendeletével jóváhagyatott, — és így jogérvényre emelkedett, — mégis a mennyiben a város pénztára és a város lakossága javára nagyobb előny elérhető lenne, — a tanács készséggel nyilatkozik hajlandónak a főntjelzett beadvány alapján a tárgyalás fonalát fölvenni.

De mégis, hogy ezen tárgyalás eredménye és sikere annál inkább biztosítható, — a tárgyalási alap szabatosná tétele czéljából a következők hozatnak folyamodó úr és társainak szives tudomására.

1-ször. Miután a város törv. biz. közgyűlése főntvathozott határozatával világosan kimondotta, hogy a kincstár túlesigázott követelését csak azon körülmény miatt fogadja el, — mert az 1892-ik évre a regalejog kezelése is a város közönsége szerződészerű joga és kötelessége, — tehát a fogyasztási adóknak és a regalejog együttes kezelésének főntartása volt a czél, mely ma is főntáll és a mely a tanács meggyőződése szerint a jövőre is főnttartandó, — nehogy az adózó közönség több oldalról zaklatásnak legyen kitéve, — ennél fogva ezen tárgyalás keretébe a bormérési regalejog kezelésének kérdése is bevonandó.

2-szor. A tárgyalás csakis a bor- és hús-fogyasztási adó és az 1-ső pont alatt mondottak szerint a bormérési regalejog gyakorlatára terjedhet ki és csakis az 1892-ik évre, miután a törv. biz. közgyűlés főnt hivatkozott határozatában erre nézve elég határozottan intézkedett, — s továbbá mert a cukor- és sörfogyasztási adónak az 1892-ik évre való biztosítása iránt a Tanács már jogérvényesen intézkedett, — úgy, hogy ezen adónemek kezeléséből a város pénztárát mi kár vagy hátrány nem érheti.

3 szor. Miről folyamodó úr és érdektársai azzal értesítetnek, hogy miután a kérvényhez csatolt szavatossági nyilatkozat sem alakilag, sem tartalmilag nem alkalmas a város pénztára érdekeinek föltétlen megóvására, ennél fogva a tárgyalás eredményének és az esetleg elvállalható kötelezettség biztosítására, — a 65283 frt 50 kr. bor- és 28579 frt 20 kr. hús-fogyasztási adó, vagyis összesen 93862 frt 70 krnyi összeg 5 %-ja, vagyis 4693 frt 14 kr. óvadék fejében vagy készpénzben, vagy takaréktári könyvees-

ében, — vagy más óvadékképes értékpapírban leendő fölhozandó és a házi pénztárnál leteendő.

4-szer. Végül megjegyeztetik, hogy folyamodó úr és érdektársainak nyilatkozata, valamint a 3-ik pont alatt kitett óvadék fölhozása legkésőbb 8 nap alatt váratik.

Ezen határozat egyúttal főispán úr ö méltóságához tudomásvétel végett fölterjesztetui rendeltetik.

Pécs sz. kir. város tanácsának 1892. évi február hó 3-án tartott üléséből.

Kiadta

N e n d t v i c h
aljegyző.

Miként ezen végzésből kitetszik, a város tanácsa hajlandó a fogyasztási adók kezelését jövőben az indítvány értelmében gyakorolni, mégis azonban csak azon föltétel mellett, ha a 100 polgár a regaleadók kezelését is átvállalja ugyanazon kötelezettségek mellett, melyekkel ezek ma értékesítvék; és ezen kivánalmat azzal indokolja, hogy a kimondott elv az együttes kezelés volt eddig és ez továbbra is főntartandó, nehogy a közönség több oldalról zaklattassék.

Ez indokra a választ megadja az alábbi nyilatkozat. Sejtjük azonban, hogy nem ez, hanem az a tulajdonképeni indok, hogy egy és ugyanazon egyének kezén lévén a regaleadók bérlete, meg a fogyasztási adók kezelése, ha már a soha nem közlött mennyiségű hasznót hajtó fogyasztási adók kezelése az illetőktől elvétetik, feloldassanak a kevés vagy semmi hasznót sem hajtó regaleadó bérlete alól.

Tekintetes városi tanács!

Közölte velünk a fogyasztási adók tárgyában beadott ajánlatunkra hozott és 1290/892. sz. a. f. hó 3-án kelt határozatát; ezen határozatban foglalt utasításhoz képest nyilatkozatunkat következőkben terjesztjük elő:

Mindenekelőtt ki kell jelentenünk, hogy mi ajánlatunk kapcsán tett indítványunkat kizárólag a fogyasztási adókra és ezek kezelésére vonatkozólag tettük — és tettük azért, mert az eddigi kezelési rendszer mellett a város lakócai érdekeit kellőképp megóva nem látjuk; és tettük azért külön csakis a fogyasztási adókat illetőleg és nem egyúttal a regalejog kezelésére vonatkozólag, mert a regalejog a város közönségére nézve előnyösen és jogérvényesen úgy értékesített, hogy ezen jog kezelésébe a város közönség semmiképp sem folyhat be azon oknál fogva, mert a regalejog megváltásáról és kezeléséről szóló törvény rendelkezései értelmében szedendő regale adó kizárólag a vállalkozókat illeti, azon átalányösszeg fejében, melynek fizetésére magukat kötelezték.

Miből folyólag ezen jog ajánlatunk keretébe bele nem vonható és nem azért is, mert harmadik személy joga lévén, ennek tudta, akaratára és beleegyezése nélkül sem mi, sem a város közönsége ezen változtatást tenni nem jogosult.

De ezen jognak ajánlatunk keretébe leendő bevonásának szüksége nem is forog fenn.

Nem azért, mert hisz ezen jog elég jól van értékesítve és ezen jog gyakorlata által a nagy közönség nem zaklattatik, egyedül a kereszmarosok vannak kitéve az ellenőrzésnek, ezeknek pedig ezt tűrni kell, mert ennek tűrése nélkül iparukat sem szabad nekik gyakorolni. Ez törvényben gyökeredző kötelmtük. A nagy közönség ezen jog gyakorlata által csak annyiban van érintve, amennyiben a törvényben megállapított legkisebb szabad mértéken alól adózatlan helyről vásárolt bor után a regale adót megfizetni tartozik.

Mind ezekből kitetszőleg sehogy sem lehet

tett a törvényhatósági közgyűlésnek intenciója az együttes kezelés létesítése, midőn a fogyasztási adók iránt a kincstárral szerződött, hanem igenis az, hogy ezen adónemek házi kezelés alá vétele által megmentsse a város lakosságát a privat vállalkozó által gyakorolt szigorú ellenőrzés következményétől, a túlmegeadótatástól.

És hogy csak ez és nem az együttes kezelés létesítése volt szándéka a város bizottságának, tanúsítja a tekintetes tanács határozatának 2-ik pontjában foglalt azon kijelentése, hogy a cukor- és sűrífogyasztási adónak biztosítása iránt a város tanácsa már külön és jogerejűleg intézkedett úgy, hogy ezen adónemek kezeléséből a város pénztárát kár nem érheti, mit bizonynyal nem tesz, ha az együttes kezelés elve állapított meg.

Mely okoknál fogva tisztelettel bejelentjük, hogy a fogyasztási adók kezelése tárgyában főispán ő méltóságához beadott indítványunkat a maga épségében továbbra is fenntartjuk és azt a tekintetes tanács határozatához képest módosítani — kiterjeszteni hajlandók nem vagyunk, hanem kérjük azt ismételt és egy a legrövidebb idő alatt egybehívandó rendkívüli közgyűlés tárgysorozatába felvételni és a törvényhatóság bizottságának elbírálása alá bocsátani.

És a törvényhatóság bizottságának indítványunkra hozandó határozata lesz mérvadó reánk nézve azon irányban is, minemű biztosítékot kellend adnunk a város közönségének akkor, ha a fogyasztási adók kezelését indítványunk értelmében rendeli foganatba vétetni. És erre vonatkozólag már most kijelentjük és kötelezzük magunkat: akár készpénzavadék, akár irásos óvadéklevel igényeltetnék tőlünk, hogy azt 24 óra alatt a hozandó határozat jogerőre emelkedése után a város pénztárába letesszük.

Félreértések elkerülése tekintetéből indítványunk kiegészítésül bejelentjük, hogy azon oknál fogva, mert a rendszeresítendő pénztárnoki és ellenőri hivatalok városi jelleggel fognak birni, a város közönsége kötelme leendő, a hivatalos helyiségeket a kezelő bizottságnak rendelkezésére bocsátani.

Tisztelettel

Muttnyánszky Béla
és 100 társa, pécsi lakosok.

Mindezek közzétételét azért láttam szükségesnek, hogy a város minden lakosának, de különösen a város bizottsági tagjainak alkalom adassék ezen ügyet kellőképp tanulmányozhatni azért, hogy a fogyasztási adók kezelésében a legközelebbi közgyűlésen egy oly módozat legyen megállapítható, a mely a városnak mint erkölcsi testületnek érdekeit éppúgy, mint a város minden egyes lakosának érdekét kielégítse.

Muttnyánszky Béla,
bizottsági tag.

Mi adja a kormánypárt többségét? A B. H. érdekes statisztikát közöl. A népszámlálás adatai nyomán táblázatokban mutatja ki, hogy az egyes megyékben mennyi a magyarság s ezzel párhuzamosan kimutatja, hogy mily arányban milyen párti képviselőket küldtek a megyék. A közölt számok azt mutatják, hogy a többség a nem magyarajku nép választásából került ki, s hogy a kormánypárt oly arányban foglal mind nagyobb és nagyobb részt, minél jobban csökken a magyar elem száma. Azon megyékben, ahol a magyar elem elérte az 50 százalékot, 198 képviselő közül csak 75 a kormánypárti és 119 az ellenzéki; a nemzetiségi vidékeken, ahol a magyarság elenyészik, csakis itt kerekedik fölül a kormánypárt.

A pécsváradi választókerületből a következő értesítést vesszük: A „F. Z.” mult csütörtöki számában határozott kijelentése állott

ama ténynek, hogy Tost Gyula visszalép és a pótválasztásnak nem veti magát alá. Ennek előzménye az, hogy a jelölt Budapesten a szabadelvű pártban járt és 12 ezer frtot kért biztos megválasztatása reményében. Ezt ott megtagadták. Ennek következménye, hogy a nevezett lap szerkesztője és több pécsi egyén előtt, kik a Baross-küldöttségben Budaesten jártak, visszalépését kijelentette. Pécsváradra jövén, párttagjai visszalépését nem engedték meg, rögtön futárokkal becsitálták a jegyzőket mult péntek estére és tanácskoztak. Határozatilag kimondták, hogy a szabadelvű párt adjon 6000 frtot és a kormánypárti jelölt megválasztatása biztos. Az értekezlet két tagja a pécsváradi alapítványi ügyész és ráczmeckei jegyző a jegyzőkönyvvel a szombati gyorsvonattal Budapestre küldtek a pénzért. Annyi bizonyos, hogy vasárnap estig a pénz nem érkezett meg, de várják. Mily megbotráncózt keltett ez a hír a kerületben, az képzelhető. Kezdődik az embervásár. A legérdekesebb a dologban, hogy — állítólag — (Nem akarjuk elhinni, hogy annyira megfélekedtek a törvényről. Szerk.) ezenn az értekezleten a bírósági tagok is részt vettek. Azon famozus jegyzőkönyvben erősen hangsúlyoztatott, hogy a 6000 frtért a kerület a kormány részére megmenthető, ellenkező esetben örök időre elveszett. Lám lám, mily próféta i hlet fogta el a jó urakat. Persze a kormánypárt állandó főkorteseinek a jegyző uraknak — tisztelet a kivételeknek — egy kis embervásár jól esnék. Valóban a tisztességes ember arczába száll a vér ilyenek hallatára. De az ellenzék jelöltte Simonfay János sem rest. Bejárja újból a kerületet, mindenütt diadalmenettel fogadják. A lelkesedés oly nagy, hogy nem akarjuk elhinni, hogy azt 6000 frtért de bármiért megvásárolni lehetne. De más oldalról meg azt hiszik, hogy a 6000 frt nem jön meg, mert még sok pénz kell a kibukott nagyságok részére kerületet szerezni. Ez a szabad választás Magyarországon?!

HIREK.

— **(A primás püspökké szenteltetése.)** Magyarország hercegprimását folyó hó 8-dikán szentelték püspökké. A fölszentelés a magyar Sion ormán ment végbe a biborosherceg kívánságára a legnagyobb csendben. A fölszentelést Galimberti pápai nunczius végezte, ki már a megelőző napon érkezett Esztergomba és hosszabb ideig tanácskozott a hercegprimással egyházi ügyekben. A fölszentelés nagy napján egész Esztergom örömrában uszott, melynek fénye az egész hazára kiterjedt.

— **(Ugron és Komjáthy a szalántai kerületben.)** Ugron Gábor és Komjáthy Béla országgyűlési képviselők vasárnap érkeztek meg a reggeli vonaton városunkba, hogy a szalántai kerület több községének választó polgárai előtt beszédet tartsanak. Rövid itt időzés után kihajtottak Patacsra az őket környező kisérétében, kiket Ráczvárosban az eljök lovagolt patacsi bandérium fogadott. Patacson nagy lelkesedéssel fogadták őket, honnan egyenesen Kővágszőlősrre hajtottak, a hol a már előzőleg fölbujtogatott Vajypárt csöcseléke olyan fanatikus ordítást vitt véghez, hogy Ugronnak és társának majdnem lehetetlen volt a választó polgárokhoz beszédet intézni. A jobb érzésű polgárok azonban csakhamar elkülönítették a csöcseléket, a mi után mindkét képviselő megtarthatta beszédét. Már délután 1 óra felé járt az idő, midőn a társaság Brázay Kálmán pellérdi kastélyába érkezett. Itt, a délutáni vécsernye végeztével, a templom előtti téren tartotta meg Ugron Gábor beszédét nagy néptömeg jelenlétében, midőn a szívből a szívhöz szólt. Beszéde végeztével Komjáthy Béla lépett az emelvényre, de beszédét meg nem kezdhetette, mert a nép az éppen arra hajtó és Czirer-pártiakat hozó Balázs nevű kocsis látására (ki mellesleg legyen mondva: nagy siheder, lólopó; kit valamikor a pellérdiek úgy kergettek ki falujokból) valóságos közáporral fogadta az érkezőket. S a pellérdi nép úgy látszik — írja tudósítónk —

már előre el lehetett készülv az ilyen epizódra, mert a templom előtti téren, a hol ez a komédia végig játszódott, kórakás sem volt. A beszédet ilyen körülmények között nem tarthatták meg, hanem be kellett vonulni Brázay kastélyába, melynek udvarában hallgatta azután a nagyszámu közönség úgy Ugron, mint Komjáthy szép beszédeit. Brázay vasárnap délben nagy ebédet rendezett vendégei tiszteletére, a melyen körülbelül nyolczvanan voltak jelen. Itt a tósztok egymást követték, s különösen Ugron, Komjáthy és Szauder plébános frappans beszédei keltettek nagy lelkesedést. Ugron Gábor és Komjáthy Béla különben estére — vasárnap és hétfőn — mindig városunkba tértek, s a „Vadember“ szálló éttermében vacsoráltak, hozzájuk csatlakozván még mintegy uegyvenen, jobbára pécsi ügyvédek és szalántai kerületi választók. A társaság mindkét este a lehető legnagyobb csendben társalgott úgy, hogy még a „Vadember“ szálló éttermében levők nem is igen sejtették, hogy körülben időzik Ugron, a nagy reformvezér és a piztolyairól, de meg egyébről is hirneves Komjáthy Béla. Mintán az 1848-as eszmék két lelkes zászlóvivője hétfőn bejárta a szalántai kerület községeit, még az nap az éjjeli vonattal a fővárosba utaztak.

— **(A pécsi kir. itélőtábla elnöke)** Gombár Gyula végzett joghallgatót a pécsi kir. itélőtábla kerületébe joggyakornokká nevezte ki.

— **(Farsangi ebéd a püspöknél.)** Megyés püspökünk csütörtökön farsangi ebédet adott, a melyre városunk notabilitásai közül többen voltak hivatalosak. Ez ebéden vett részt Scherilla János miniszteri osztálytanácsos is, a ki ez alkalommal a püspök vendége volt.

— **(A vöröskereszt-egylet álarozos bálja.)** Carneval herceg, ez a vigkedélyű, csörgő-sipkás uralkodó az idén tudtán kívül bekeveredett a választási mozgalmakba, s így nem is csodálható, ha a minapi nőgyuleti álarozos bál csak oly kis számu közönséget csalt a „Hattyu“ termeibe. A választási mozgalmak ideje alatt ugyanis a közönséget inkább érdekelték a politikai maszkok, kik ugyancsak változatos costume-ben jelentek meg a nagy politikai álarozos bálon, mely — mint a legtöbb álarozos bál — azzal végződött, hogy az emberek egymásról tépték le az álarozot. Hazatérven a választásokról, Carneval herceget először is a vöröskereszt-egylet hívta meg vendégül, s f. hó 6-án fényes mulatságot is rendezett tiszteletére a „Hattyu-terem“ben. A főtermet körül izlésesen díszített páholyok szegélyezték, melyekben városunk intelligenciájának színe-java foglalt helyet. A „vöröskereszt“ karszallaggal ellátott rendezősége sürgött-forgott a termekben és mindent elkövetett, hogy az idén legalább egy álarozos bálunk legyen, melyről elmondhasuk, hogy sikerült. És a szorgos rendezőség ezt el is érte. Kilencz órakor már zsűfolva voltak a melléktermek, melyekben a tarka maszkok csak a katonazenekar jelszavát várták, s ennek fölhangzásával egymásután vonultak be a főterembe. Egy „Szerencse föl!“ jeligés bányász halványan pislogó mécsessel a kezében, nyitotta meg a menetet, utána pedig méltóságteljesen hat lefátyolozott apácza lépdelt, kiket csakhamar körülfogott a „barátok“ egész serege csuklában úgy mint uniformisban. Szinte versengés támadt köztük, mert mindenki egy-egy alázatos, de annál szellemesebb apácza közelébe akart jutni, hogy egyetmást elpanaszoljon a türelmes sorornak erről a fagyos éilágról. De ezek a mi „Notre dames“-jaink igen jól ismerték a világot, sőt mi több néhány embernek a bűnét is, a miért ugyancsak rápírtottak egynemely világíra. Ők voltak az est par excellence szellemeskedői. Őket követték a napraforgók, bébék, pór- és cigányleányok, továbbá a Sybillák, csuklyás barátok és a különféle dominók. A teremben vig hangulat uralkodott és gyakorta fölhangzó kaczagás vegyült a zenekar akkordjai közé. Mikor aztán a toronyóra a tizenkettőt elütötte, ott termett a Farkas-Jónás bandája és rázendítette a ropogós csárdást, melynek végeztével a közönség legnagyobb része eltávozott, s csak egy két maszk lejtett még végig néhány tourt a kiürült teremben.

— **(Áthelyezés.)** A m. kir. belügyminiszter Vágó Ferencz főispáni titkár, kit csak nemrég nevezett ki főispánunk mellé, segéd fogalmazói rangban újból a belügyminiszteriumba rendelte be.

— **(A pécsi ügyvédi kamara)** közhírré teszi, hogy Kim Gáspár pécsi lakos, ügyvéd a kamara lajstromába fölvetetett.

— **(Helyőrségi estélyek.)** E hó 13 án tartják meg az első helyőrségi estélyt a Hattyuteremben. Mivel az estély hangversenyyel kezdődik, a rendezőség kéri a meghívott vendégeket, hogy pontban 8 órakor sziveskedjenek megjelenni. A múlt hóban az udvari gyász miatt elmaradt estélyt márczius 5-én pótolják, s így márczius hóban két ilyen estély lesz: 5-én és 19-én.

— **(Stawenhagen és a mi cigánybandánk.)** A múlt héten történt, azután a feledhetetlen hangverseny után, melylyel Svédhon hírneves művésze minket megtisztelt, hogy a fiatal művész Valentinék, Preuss Adolf és Vágó főispáni titkár kíséretében a Ribay kávéházba tért, a hol éppen a Farkas-Jónás bandája játszott. Alig hogy leültek a figyelmes művészek figyelmét rögtön fölkelte a mi jól szervezett cigánybandánk muzsikája. Odatekin-tett a mi elegáns cigányprimásunkra és szótlanul hallgatta az ő kesergő hegedű-játékát. Ezalatt Farkaséknak megsugták, hogy bizony most egy világhírű művész a hallgatójuk: tegyenek hát ki magukért. És a biztatás hatott is, mert a banda a lehető legkorrektebbül igyekezett megmutatni azt, hogy mire képes a magyar cigány. Stawenhagen ajkain egyik dicséret a másikat érte, és nem nagyitunk, ha azt mondjuk, hogy a művész szinte szerelmes lett a mi bandánkba. Mikor Mascagninak „Cavaleriana Rusticana“-ját játszták, Stawenhagen éppen billiárdozott. Letette a dákót, oda dőlt egyik asztalhoz, homlokát tenyerébe hajtá és hallgatott. Mikor pedig Vágó főispáni titkár a művész kedvenc magyar nótáját huzatta az „Ég a kunyhó, ropog a nád“-ot, valóságos extasisba jött, s kis hija hogy tánczra nem perült. Sokáig volt ott együtt a társaság, s mikor már a késő éjféli utáni órákban figyelmeztették Stawenhagent, hogy jó lenne nyugalomra térnie, mert reggel utaznia kell; az ő figyelme még egyre a mi bandánkban volt, s csak nagynehezen lehetett rábírní a távozásra.

— **(A „Pécsi Dalárda“)** jövő szerdán, február hó 17-én a „Hattyu“ termeiben tánczozal összekötött alapszabályszerű dalestélyt rendez. A dalestély műsor: 1. Honfidal, férfikar Gaal F. 2. Viharban, férfikar Dürner Gy. 3. Dalszabadság, férfikar Marschner H. 4. Tarka madár, férfikar Hoffer K. 5. Fohász, férfikar, Gaal F. Az estélyen Rác Gusztó zenekara játszik. Kezdeté esti 8 órakor.

— **(Az egyházmegye köréből.)** Megyénk főpásztora a megüresedett szakályi plébániára plébanossá Kovács Antal piuczehelyi segédlelkészt nevezte ki.

— **(A dunagőzhajózási társaság)** állandó szubvencziójáról szóló törvényjavaslat tárgyalását folyó hó 6-dikán kezdte meg az osztrák képviselőház. E gyűlésen Scapanovszki osztrák képviselő kérdést intézett az osztrák kereskedelmi miniszterhez, hogy vajjon a pécs-buda-pesti vasut garanciájára vonatkozó per a társaság javára dönt-e el? Bajquhem marquis kereskedelmi miniszter válaszában kijelentette, hogy a dunagőzhajózási társaságnak a magyar kormányval a pécs-villányi vasutvonalra vonatkozólag kötött peage szerződésben a társaságra nézve kedvező körülményt lát.

— **(Difteritisz után influenza.)** A siklósiak úgy látszik nem szabadulnak meg a járványoktól. Alig hogy az egyik ragadós betegség megszűnt, immár a másik ütötte föl ott tanyáját. Siklóson — mint már megirtuk — a difteritisz dühöngött, mely a múlt héten megszűnt ugyan, de — mint onnan írják — helyette most az influenza lépett föl, mely máris sok embert döntött az ágyba.

— **(Főlolvasás.)** A pécsi kereskedő ifjak együletének helyiségében e hó 14-én (vasárnap) d. u. 5 órakor Ágh Timót dr. pécsi főgimnáziumi tanár főlolvasást tart, melyen vendégeket szivesen lát az egyület. A főlolvasás tárgya: „A tenger kulturhistoriai szempontból.“

— **(A legújabb ügyvéd.)** A következő levelet kaptuk: Vajay István képviselő-

jelölt körutjában a választókat föl hívja, hogy a kiknek régiebb pereik vannak, forduljanak hozzá, ő 14 nap alatt elintézteti. Már akadt ember, a ki az ügyvédi irodában megjelent, kérdezvén lehetséges-e ez? Mig ez a népmítás történik, addig a mágoesi iskolában a hitoktatás szünetel, az Isten nagyobb dicsőségére és a népnevelés rovására. Egerághon Rathman kaplán a képviselőjelölt főkörtése, a rozsnói püspök levelét a szószék-ről kihirdette és tartott kortes beszédet a jelölt mellett. Pártjabeliek is megbotránkoztak és távoztak a templomból. Körülbelül 4 hete az iskolában hitoktatásról szó sincsen, mert a hitoktató kaplán folyton kortesuton van. Mégis azt mondják, hogy a püspöki udvarban Vajay föllépését nem helyeslik. Ez lehetetlen, mert akkor megmondanák az egyiknek hol van Mágocs, a másiknak pedig hogy helye az iskolában és plébániában, nem pedig a kortesuton van. A lelki pástornak nem a koresmában van a helye, hanem a templom és iskolában. A társasághoz most már az olasz kaplán is szegődött. A napokban egy reggel a három lelkiatya oly állapotban érkezett a németi plébániába, hogy a háziur kénytelen volt az ily vendéglátást magának kikérni. Ezek a dolgok valószínűleg a vallás nagyobb épülésére türetnek. Vajay zászló-raktára pedig a Pécs-belvárosi plébánia épületben van, ha valakinek ilyenre szüksége van, forduljon oda.

— **(Lövöldözés a siklósi úton.)** Nem a legbiztosabb hely úgy este felé, éjjel meg éppen nem, a siklósi vámon túl, a Höffler-féle börgyár tájéka. A csavargók csoportostul huzódnak arra felé, rendőr azonban egy szál sem. Ilyen körülmények között aztán nem csodálható, hogy a Höffler-féle börgyárban gyujtogatást próbáltak meg ismeretlen tettesek, a gyári munkásokra pedig rálövöldöztek — hasonlóképen föl nem ismert individuumok. Még érdekesebbé teszi ez állapotot az, hogy a börgyárbeliek jelentéseire a rendőrség még egyszer sem tartotta szükségesnek a vizsgálatot.

— **(Műkedvelők bálja.)** A mohácsi iparos olvasóköri műkedvelők társasága a mohácsi pangó társadalmi állapotokat minden módon újabb, pezsgőbb életre akarja ébreszteni. Csak a legközelebb adta elő Mőser ügyes vigjátékát, a Könyvtárnokot — szép anyagi és erkölcsi sikerrel, most pedig bált rendez a saját tagjai, valamint a társasággal rokonszenvező nem kis számú műbarátok és barátok azon részének, kik Thália mellett különösen így farsang idején Therpsichorének is szeretnek áldozati tüzet gyujtani. Ennek a bálnak a firmája még egészen új ugyan a mohácsi farsang czégbegyűzési könyvében, de azért — hisszük — hogy a tánckedvelő közönség előtt nagy lesz a czég teki-télye; azt meg még inkább akarjuk hinni, hogy az új czég látogatóit február 13-án (a bál estéjén) minden tekintetben ki fogja elégíteni. A bált Mohács legnagyobb táncztermében — az iparos olvasókör nagy termében fogják megtartani, a mely terem ez alkalommal ünnepi díszbe fog öltözni. Tamás Gyula, a társaság egyik tagja, ki a dekorálás terén is jeles műkedvelő, fogja a díszítés munkáját vezetni. Kék és fehér színekben fog pompázni a terem, melynek pompáját a virág-grották élénk színe, tude illata, a fantasztikus díszű csillárok tündéri fénye fogja majd nagyban fokozni. Szóval ez a bál lesz a mohácsi farsang „leghatásosabb“ estéje, de hogy kasszadarabbá is nőjje ki magát a műkedvelőknek ez a produkeziója, — azon meg aztán a közönség legyen rajta.

— **(Strausz Adolfot.)** az ismert magyar író, ki különösen a Balkán-félszigettel foglalkozik sokat, mint annak alapos ismerője; ki Pécsen is egy fölolvadáson érdekesen ismertette a bolgár népköltészetet, — Ferdinánd bolgár fejedelem a mostanában alapított Nauka i Iskustvo rendjellel díszítette föl, mely jelentőségére nézve megegyez a mi „Pro litteris et artibus“ rendjellel, melyet csakis művészeti és irodalmi érdekkel kitüntetésére adományoz a király. Strausz, ki fivére Strausz Béla pécsi cukorkagyárosnak, a harmadik, akit e rendjellel kitüntettek.

— **(Duna-Szekeső gyásza.)** Duna-Szekesőn e napokban temettek el egy oly férfit, a kinek halála általános részvétet keltett mindenütt. A frissen hantolt sir, mely az új halottat sötét ölébe fogadta, Freytag Ferencz nyugalmazott dunaszekesői körjegyző és 1848/9-es

honvéd őrnagy sirja, ki csütörtökön este éltének 75. évében hunyt el. Az elhunyt halála meggyeszte mély részvétet keltett, mert a ki ismerte e kedves öreg urat, mindenki tisztelettel és szeretettel szól róla. A régi, szép gardából való volt ő is, s mint ilyen tevékeny részt vett hazánk szabadságharczában, melynek soha el nem muló dicsősége az ő nevét is körülragyogja. 31 éves volt, midőn a szabadságharcz harsonája őt is a csataterre szólította. Mint önkéntes vett részt Perlasz ostrománál, hol annyira kitüntette magát, hogy tábornoka még a helyszínén hadnagygyá nevezte ki, s mindőn a tábornok őt, mint olyant, a ki magát dicsően kitüntette, a hadügyi kormányhoz terjesztette föl, ez nyomban főhadnagygyá léptette elő. S miután számos ütközetben hősiessen harczolt, a honvédelmi miniszter századossá nevezte ki, s áthelyezte az I-ső honvéd vadász-ezredhez, melynek egy osztályát ő szervezte. Freytag tizenhét ütközetben vett részt, utoljára Temesvárnál, hol egyik előkelő ember élete megmentéseért őrnagygyá léptették elő. Itt maga is megsebesült. Ezután sokat szenvedett még a kegyetlen Haynau tirannus uralma alatt, míg végre lejött Baranyába, hol Cseh Ede akkori kormánybiztos őt duna-szekesői jegyzővé nevezte ki. És itt működött ő oly nagy buzgalommal és kitartással, melyért Duna-Szekeső méltó gyászt ölt az elhunyt halála fölött. Freytag Ferencznek köszönhető ugyanis az új város-ház föllépése, a Bésán-féle jövedelmező uradalom megvásárlása és még számos más ügy, mely Duna-Szekeső anyagi és erkölcsi jólétének emelésére szolgált. Ezért szerette őt és ragaszkodott úgy hozzá a nép is, s önzetlenségeért és jószívűségeért szerették barátai. Az a sok könyvesepp, mely temetése alkalmából sirhantjára hullt, eléggé jellemzi a ragaszkodást és szeretett, melylyel elhalmozták, de legjobban jellemzi az elhunyt földi életét és áldásos működését.

— **(A rabok imakönyve.)** Az igazságügyminiszter meghatalmazásával a váci fegyintézet igazgatósága a foglyok körül működött összes papoknak pályázatot hirdet rabok számára írott felekezet nélküli magyar imadságos könyvre. Az imadságos könyvek tehát olyanok kell lenni, hogy minden rab valláskülönbség nélkül használhassa, s ezért az egyes felekezeteknek sajátos dogmáiról és ünnepeiről ne legyen benne említés, A legjobb pályamű jutalma 300 frt aranyban; a pályamunkák bírálatára egy katolikus és egy protestáns lelkészt fognak fölkeríteni.

— **(Egy család pusztulása.)** Az influenza nemrég majdnem egy egész családott irtott ki rövid idő alatt. Neumann Alajos nyug. turonyi főerdőmester mintegy másfél hete elhalt Turonyban; rá egy hétre unokája, a 14 éves Meinhold Aranka, Meinhold Rezső pécsi pénzügyi titkár leánya hunyt el Pécsen; szombaton pedig ennek édesatyját s Neumann vőjét, Meinhold Rezső pénzügyi titkár temették el, hétfőn pedig ennek Emma nővérét vitték sirba Turonyban. Az elhalt Neumann házában most még a kocsis és a szakácsné fekszenek nemcsak influenzában, reménytelen állapotban.

— **(A vásároló iparosok figyelmébe)** czim alatt lapunk egyik utóbbi számában az ipartestület — tekintve, hogy újabban több helyütt az országos vásárokon az iparhatóságok a vásárokon kirakodó iparosoktól az iparigazolvány előmutatását követelik, — figyelmezteti az iparosokat, hogy a vásárookra mindenkor magukkal vigyék iparigazolványukat. Ezzel szemben a pécsi kereskedelmi és iparkamarától azon kijelentést vesszük, hogy a kereskedelemügyi m. kir. miniszteriumnak 1877. évi 19110. sz. rendelete és 1888. évi 1615. sz. határozata szerint a vásárokat látogató kereskedőktől és iparosoktól senki által sem követelhető.

— **(Halálozások.)** Folyó hó 7-dikén egy friss sirt hantoltak a budai-külvárosi temetőben, hogy abba helyezzenek örök nyugalomra egy jó gyermeket és feledhetetlen pályatárst. Paraghy Ernő a neve a fiatal VI. osztályu gimnáziumi tanulónak, ki f. hó 5-dikén éjjel hosszas betegség után ifju életének 16. évében csendesen elszenderült. Temetése f. hó 7-dikén ment végbe a budai külvárosi halottas házból, a főgimnáziumi tanári kar és tanuló ifjuság teljes részvéte mellett. A fájdalomtól megtört szü-

lői sziv, a gyászoló rokonság és a szerető pályatársak áldva őrzik a korán elhunyt derék ifju emlékét. — Kallupka István, a bonyhádi takarékpénztár nyugalmazott könyvvivője folyó hó 5-ikén elhunyt Pécsen életének 52-dik és házasságának 25-dik évében. Temetése vasárnap ment végbe a Nepomuk-utczai 47. számú házból.

— **Az új képviselők statisztikája.)** Érdekes statisztikai kimutatást közöl a M. H., mely szerint a megválasztott 413 magyar képviselő közt van 65 gróf és báró, ide nem számítva azokat a fertály-magnásokat, a kik, ha nem is tehetik a nevök elé a grófi vagy bárói czímet, de legalább is olyan arisztokratáknak tartják magokat mintha legkevesebb hercegek volnának. Zsidóképviselő van az új Házban: kilencz. Ezek szerint tehát az ország lakosságára esik: minden húsz mágásra, — beleszámítva az asszonyokat és a csecsemő gyermekeket is — egy képviselő; minden harmincznégyezer „közönséges” lélekre — egy képviselő és végül minden százezer zsidóra — egy képviselő.

— **(A pécsi pinczerek betegségyelő egylete)** nagy ünnepélyre készül folyó 25-dikére, mely alkalomból főállásának ötven éves jubileumát üli meg, s egyuttal a jótékony Bujanics Tamás által ajándékozott új zászlónak zászlószentelési ünnepélyét is ezzel kapcsolják össze. A kettős ünnepély Scholz Gyuláné zászlóánya védnöksége alatt fog végbemenni a következő sorrendben: 1. Szerdán február hó 24-dikén: az idegen vendégek fogadtatása és elszállásolása; ismerkedési estély Dollinger András vendéglőjében este 8 órakor. 2. Csütörtökön február hó 25-dikén: reggel 7 órakor összejövetel a Scholz-féle sörcsarnokban; 9 órakor díszmenet katonai zenekar kíséretében a király-utczán át a belvárosi plébánia-templomba, itt mise; a zászló fölavatása és szögek beverése; visszamenet a Scholz-féle sörcsarnokba, hol délután 2 órakor díszebéd, 4 órakor pedig a város nevezetességeinek megtekintése. Végül este táncvigalom a Scholz-féle termekben. Az ezen alkalomra megalkult bálbizottság elnöke: Dollinger András, alelnöke: Jakab József, jegyzője: Sarlay Elek és pénztárosa: Schabhtl Hugó, kik az izlésesen kiállított meghívókat és programlapokat már szétküldötték.

— **(Bál Kéménden.)** Mária Kéménden — mint nektün onnan írják — vasárnap sikerült polgári bált rendezett az ot-tani nagyvendéglő, Bős Mátvás. A bálon a környékbeli intelligencia is részt vett, még pedig igen szép számmal. A vendéglő nagyszerű, mely úgy csin mint tágasság tekintetében a városban is megállhatna, izlésesen földszitették. Az emelvényen a község mintegy 15 tagu zenekara játszott általános meglegedésére a jelenlevőknek. A táncokat mintegy 20—30 pár lejette. Csak a hétfői hajnal vetett véget a sikerült mulatságnak, melynek folyamán mindvégig derült jókedv uralkodott.

— **(Árufölvétel a hajón.)** A dunagőzhajózási társaság magyarországi forgalmi igazgatósága közhírré tette, hogy az árufölvétel úgy a föl-, mint lefelé irányuló hajóforgalom számára a — minket közelebről érdeklő — következő állomásokon e hó 8-dikán megnyitja: Budapest, Budafok, Dunaötvár, Paks, Baja és Mohács állomásain. Egyuttal kijelenti, hogy mi-helyt az itt ott még álló jég elindul, a Duna és Dráva többi állomásain is megkezdődik az áru-fölvétel, miről külön hirdetmény fog megjelenni.

— **(Rendőri hírek.)** Paller János mesterlegény vasárnap délután 2 és 4 óra között, mely időben a háziak közül senki sem volt otthon, betört Warga Imre bérkocsisnak Alsómalom utczai lakásába, a honnan több ruha tárgyat és 6 forint összeget ellopott. — Petrovics István vasárnap ebéd után több társával az udvaron tornásgatott, s ezüst óráját ezalatt az istálló-ablakba helyezte. Észrevevén ezt a közelben álló Barisa György napszámos, szépen zsebre rakta, s ezzel el akart illani. Mielőtt azonban e szándékát teljesithette volna, rajta-csapték, s a rendőrségnél azonnal följelentették. — Hétfőn reggel Schneider István helybeli mé-szárosnak értékre jutott, hogy lent a réten levő boglyájából egy ismeretlen egyén lopogatja a szénát. A segélyül hívott rendőrség el is fogta a csempészt Katicsa István személyében, kit azonnal letartóztatott. Mind a három tolvaj a

rendőrség kezében van, hogy méltó büntetését elnyerje.

— **(Örült a vasúti hidon.)** Az eszéki vasúti hidon a minap egy pénzügyőr megállította a Pécs felé jövő bécsi vonatot. Kivont karddal odaállott a hid közepére s úgy integetett a vonatnak. A lokomotívvezető szerencsére észrevette s megállott, mielőtt még a kerekek a pénzügyőrt szétszakgatták volna. Mikor a vonat megállott, a pénzügyőr odalépett a lokomotívhoz es nagy komolysággal azt mondta a vonatvezetőnek, hogy ne menjen tovább, mert a hid rögtön le fog szakadni. Miután egész viselkedése elárulta, hogy örült, eltávolították az utból és a vonat tovább rohogott. Az örültet a vonatvezető jelentése alapján még az nap az eszéki kórház megfigyelő osztályába szállították.

— **(Somogyi Károly színigazgató)** nagyban szervezi tarsulatát, — mint illetékes helyről értesülünk, a jelenlegi tagjai közül eddig a következőket szerződtette: Dezséri Gyula, Dezséri Gyuláné, Bogáthy Medárd, Bogáthy Medárdné, Honti Mari, Perényi József, Végh István, Kocsis Etel, Erdélyi Miklós, Kócsi Erzs, Fürst Hermin, Miksai Emil, Sárosi Aranka. Ujak lesznek: Csiky László jellemszínész, Molnár László hőszerelemes, Znojemszky Ferdinánd karmester, a jelenlegi szegedi szintársulat tagjai. Kalmár Pirokska, dramai szende, a kassai szintársulat tagja. Pécsi Kálmán társalgási színész Aradról. A többi szerepkörre nézve az igazgató most folytatja a szerződtetési tárgyalásokat, melyek már a közel jövőben teljesen be lesznek fejezve. Operettprimadonnául Komáromi Mariska, a m. kir. opera volt tagja van kiszemelve, ki mint operettékesnő a bpesti népszínháznál annak idejében nagy sikereket aratott. A műsor nagyszabásúnak ígérkezik. Somogyi eddigelé a következő újdonságokat szerzte meg: Erminy, angol operette, Paulton és Bellamytól, a zenéje Angolország egyik legjelesebb és legnépszerűbb zeneszerzőjétől, Jakobowszky Edwardtól való. Ez operette Magyarországon még nem került színre. Előadási jogát Magyarország területére magyar nyelven való előadására Somogyi szerezte meg. Parssztbeosztlet, Mascagni világhírű operája. Kis molnárné, Sztójánovics legújabb operetteje, mely a népszínházban nagy teszés közt folyton adatik. Madarász, Zeller népszerű operetteje, a népszínház és vidéki színészet ez idő szerinti kasszadarabja. Örök törvény, Csiky Gergely színműve. Sardou Agg legények című jeles vigjátéka, mely a nemzeti színházban a jelen saisonban állandó teszés közt adatik. Pogány magyarok, Gabányi pályanyertes drámája. Harag, dramolette Dálnoki Lajos aradmegyei főjegyzőtől. Ez az a köitői mű, mely szerzőjét egyszerre a legjobb nevtű írók sorába emelte. Susanne, színmű Thury Zoltántól. Nagy Galeotto, Echegeai nagy spanyol drámaköltő társadalmi színműve. Kecskébánki fürdőn, Dreyfuss és Várad közös vigjátéka. Siroki románcz, Abonyi Lajos palóc népszínműve. Cseperke kalap, K. Papp János népszínműve. Kis madaram, Gerő Károly sikerült népszínműve. Feneleányok, Lukácsytól, mely a mult nyáron a budai szinkör kasszadarabja volt s a vidéken is annak bizonyult. Ne hagyj magad Sehlinger! fővárosi életkép, Sorényi Antaltól. Ez meg a városligeti szinkörnek volt kasszadarabja. Somogyi a szinkört jelentékenyen át fogja alakítatni, s a többek közt új padokat fog készíttetni, s gondoskodik, hogy a sokat panasztolt léghuzamtól is meg legyen kímélve a színházlátogató közönség. Az előadások husvét első napján fognak kezdődni, mely alkalommal valószínűleg Abonyi Lajos Siroki románcz című népszínműve fog színre kerülni. A társulat már a nagy hét elején fog megérkezni s azonnal megkezdődnek a szinpad próbák. A szini saison julius elejéig fog tartani. Ezután a társulat hat heti szünidőt fog élvezni, melynek végeztével az előbbi évek szokásaihoz híven Kaposvárra fog rándulni s már szeptember közepén téli állomására Szegedre megy.

— **(Új táviratlapok.)** A kereskedelmi miniszter rendelete szerint február hó 1-jén jöttek forgalomba az új táviratlapok, melyek lehetségessé teszik a táviratok földadást oly helyen is, a hol nincs táviró hivatal. Az ilyen táviratlapok azután postán mennek a legközelebbi táviróállomásig és kaphatók minden

pósta és táviróhivatalnál s minden értékjegy-árusítónál. Papirosuk fehér, barna bélyeggel és lezárható, mint a „zárt levelezőlap”-ok. Áruk 31 kr., mely összegben már benne van egy 10 szónál nem hosszabb távirat díja is. Ha valaki ennél hosszabb táviratot akar küldeni, úgy a táviratlap belsejébe ragasztja a szükséges bélyegeket.

Gyalázat!

Szégyen érte a szalantai kerületet és ezzel egész Baranyamegyét. Kővágó-Szöllős és Pellérd nem akarta meghallgatni Ugron Gábor és Komjáthy Bélát, e két politikai kitűnőséget, az 1848-as eszméknek két óriás zászlóvivőjét. Nem a szólásszabadságot védelmező függetlenségi párté már többé a Hegyalja, hanem a brutális terrorizmusé, amit oda először egy antiszemita jelölt, utóbb pedig egy fanatizáló s maga is fanatikus pap vitt be. A felelősség súlyos terhe e két lokkiismeretlen bujtogatót illeti, kiknek befolyása alatt nemcsak Hegyalja, hanem az egész szalantai kerület anyyira anarchikussá fajult, hogy a nép sem községi, sem megyei hatóságot többé ismerni nem akar, az administrationális rend teljesen megbomlott s vad csöcselékké lett az eddig józan magyar elem is. Hogy is ne, mikor az egyik túlbuzgó jelölt ur azt prédikálja a népnek, hogy ne engedje magát eltántorítatni az ő (a jelölt ur) zászlójától; verjék el az ellenfél embereit az ő (már mint hogy a jelölt ur) felelősségére (!) Hogy is ne, mikor az egyik túlbuzgó jelölt ur a maga jelességeinek elősorolásánál (nagyon sokat mondott magáról, kevesebbet a haza érdekéről) azt sem átalotta eldicsekedni, hogy ő a kadályozta meg a pécsi színházra adandó 50,000 frt megszávatását. És az a buta tömeg elhiszi ezt a világos hazugságot s a gyerekes önteltségnek eme komikus puffancsát. Fölvilágosításul megírjuk itt hogy — ha már nem is használ, de legalább a félrevezetett nép később olvasva elszégyelje magát — a pécsi színházra adandó összeget a belügyminiszterium tagadta meg egy fölebbezésre, melyet nem puffancsos képviselőjelölt ur terjesztett föl, hanem más emberek, s a mely fölebbezés nélkül is megtagadta volna a belügyminiszterium a jóváhagyást. Az ezzel való kérdés vagy rosszakaratu szándék a megtévesztésre, vagy naiv önhittség folyamánya; de elhívése minden esetre — butaság. Van még sok érdekes a jelölt ur dicsekedéseiben. A többek közt azt mondja, hogy eltiltotta (!?) a főszolgabíróttól, hogy az építési engedély megadása végett a helyszinén megjelenjen és ezért költséget számítson föl. — Hát az ilyenek és hasonlók elég alkalmasak arra, hogy a tájékozatlan nép fejét megkötyagosítsák, aminek következménye aztán az a fanatizmus, amelylyel a jelölt ur lába nyomán mindentűt találkozunk.

CSARNOK.

Tövises az élet utja.

Elbeszélés, írta: Karay Anna.

(Folytatás.)

— Ah! Imola! . . . Ott fekszik kiterítve! Ne sirjatok, csak nekem van öt jogom siratni! . . . Takarodjatok onnét halálfejtű szörnyek! . . .

— Hisz Imola nem halt meg. Imola él!

— Nem hallod . . . a circumdederunt? . . .

Már viszik, viszik . . . Megálljatok!

— Csendesülj le, nincs ott temetés.

— Megálljatok rablók, zsványok! . . .

Enyém az a kis virágos koporsó, nyomorultak, tegyétek le! . . . Tegyétek le . . . megfojtalak!

Alexis összetört testébe csodálatos erőt öntött a láz heve. Fölemelkedett és ki akart rohanni, alig tudtam helyen tartani.

— Maradj, maradj, az égre kérlek, inkább elviszlek Imolához én.

Fáradtan, kimerülten sütyedt feje keblemre, lehunyta szemeit és fölsóhajtott:

— Siesztünk . . .

Oh mily édes kin, mily fájdalmas öröm volt nekem öt így a keblemre ölelve tartanom!

Ha tudnád, kinek a keblén pihensz most; ha tudnád, kinek a szive dobogását hallgatód! . . . Érted e mit beszél? — az ajknak lehet megtiltani a beszédet, ámde a szivnek nem soha, az őszintén beszél . . . Emeld föl fejedet, rossz vankos ez a sziv, bánattal van töltve; még megtalálnád érteni lázas, kínos beszédét és átpattanna egy szikra a lángoló máglyából, mely benne mint örök kárhozat ég, a te szivecbe — és azt megsebezne . . .

Lassan a vankosokra tettem fejét, két nagy forró köny az arcára gördült, nem vette észre, nyugodtabb volt, mintegy álomban maradt helyén.

Lábhegyen kiosontam, meggyújtottam a lámpát és elkészítettem az estelit. Marcell nagyon sokáig váratott magára, de nem tettem neki szemrehányást, bármily rosszul is esett az ilyen körülmények között.

Másnap, harmadnap, séta úrtügye alatt ismét távozott és késő este jött meg, láthatólag vidáman.

Nem éreztem elég jogot magamban, hogy szemrehányásokkal illessem őt. Hallgattam; de fájt, nagyon fájt, hogy az ő szivét is el kellett vesztenem. Mert úgy hittem. Úgy hittem, hogy ő is csak olyan mint a többi, kik jóformán láthatatlanul, a nagy hozomány reményében, forró lángoló szerelemtől beszéltek és kiket én a hazugságért kinevettem. Ő is csak olyan. Hazudta a szerelmet; ma már nem olyan imáandó o halovány szomorú arc, mint volt addig, míg nem volt az övé. Tán sejt valamit a szivemben lappangó titokról — és kárpótlást keres? — Oh, a betegszoba csendje nyomasztó! Jobb onnét menekülni, kellemesebb annál a poháreséngés, pezsgő durranás és vidám pinczérnök olcsó mosolya!

És én, habár fájt végtelen, nem mertem szemrehányást tenni érte; megadón hajtottam le fejemet és azt gondoltam magamban: — megérdemled, mért nem tudtad őt jobban szeretni? — megérdemled, hisz te sem vagy különb, te is csak vétkezel, valahányszor arra a lázbetegre nézsz.

Másnap reggel Marcell korán elment, a beteg csendesen aludt, én pedig testben, lélekben megtörve kiültem a konyhá elé üdülni. Kezeim lankadtan feküdtek ölemben, álmodozva néztem le a mély völgybe és Imola jutott eszembe.

Szegény gyermek, mennyire aggódhatik! Már rég otthon kellene lennünk. Ő vár, vár égő türelmetlenséggel és nem kap egy sornyi tudósítást sem. Oh csak hadd várjon. Az az aggodalom még mindig nem oly nehéz, mint ez a valóság! Majd ha Alexis túl lesz minden vesélyen, annál nagyobb lesz öröme.

Néztem a völgybe álmodozva. A kanyargó uton két alak tűnt szemembe: egy karcsu, fiatal nő halványkék lenge nyári ruhában, széles peremű sárga szalmakalappal a fején, karját bizalmasan egy férfi karjába fűzve, — a nő arcát egészen eltakarta a nagy kalap; de a gyöngéden hozzá hajló férfin azonnal fölismertem — Marcellt, a férjemet.

Ajkam fölnyilt, mint az álomjáróé, kerekre tárt szemmel néztem rájuk mereven, majd valami gyötrelmes érzés szorította el szivemet; arczom lángbaborult, fölugrottam s berohanva a szobába szorosán becsuktam azt magam után, mintha valami láthatatlan rémet akarnék innét kiesukni.

Eltakarva arczomat oda dőltem a piczinyke ablak üvegéhez remegve az izgalomtól, a fájdalomtól.

Ezért kerüli hát az otthont? ezért van hát olyan ritkán körömben? Ma már szive nem az enyém. Megtudta a szivemben lappangó régi titkot s kárpótlást keresett. De hát vádolhatom-e érte? — nem érdemeltem-e meg sorsomat?

Sohsem éreztem még azt a kínos érzést, mely e gondolatnál elfogta szivemet; nyomasztó hatása alatt elhomályosult Alexis arca, eltompult a régi boldogtalanság; éreztem, hogy mégis szeretnem kell férjemet, különben nem tudnám őt így — félteni.

Mert nem volt az egyéb, mint kínos féltékenysége az ébredő szerelemnek. Oh mint fájt, hogy most kellett ennek tudatára jutnom, midőn már — elvesztettem őt.

Levettem kezemet lángoló arczomról, káprázó szemekkel néztem ki a kis ablakon. E perczen az út kanyarulatán ismét előtűnt a két bizalmasan, lassan sétálgató alak s én most már fölismertem a nőt is — Imolát . . .

Mint a nyíl repültem ki az ajtón, Marcellhez futottam s zokogva borultam keblére, forrón magamhoz ölelve őt.

Szegény Marcell nem tudta mire magyarázni e szokatlan fölhevülést. Azt hitte: Imola viszontlátása fölötti öröme okozta.

Letűntünk a konyhá elé, s Imola a váratlan meglepetést így magyarázta meg:

— Ugy-e mondtam: mielőtt utra keltek, ébreszszetek föl engem is? — Nos, az egy összeesküvésnek első szála volt. — Nem akartatok elviinni magatokkal, tehát öreg szakácsnőnkkel, Sárával összeesküdtünk ellenetek s miután már elindultatok, mi egy bérkocsin utánatok hajtattunk. Mindig együtt utaztunk, egy vonaton, egy országúton, de oly ravaszul tudtunk eljárni, hogy ti soha nem is láthatatok. Ide érve Sárát kémkedni küldtem, s megtudva mikor indultok föl a hegyre, kissé később elindultunk mi is. Az volt a terv, hogy midőn majd Alexissel lefelé jöttök, váratlanul elétek

toppanunk. Ámde nem sikerült ez a hőbortos gondolat. Mindig ott voltunk nyomotokban, láttalak Carméla atyjával beszélni, láttam őt a sziklára kúszni, láttam Alexist lezuhanni — aztán többet semmit.

(Folytatása köv.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Thanasos. Jön ez is, mint a többi.

R. M. Manap már nem elégedhetünk meg ilyen rimekkel: énekem — szerettem, énnekem — sohasem, fészkében — lelkem, virágon — világon, csokolom — világon stb., kivált ha ezek ugyanegy költeményben többször is előfordulnak.

Bosnyákországi. Amennyire futólagosan áttekinthetjük, az a feleletünk rájuk, hogy jobbára mind közölhető. A V. J.-ban máris fölhasználtunk egyet-kettőt a versek közül.

K. K. Ne úgy tessék fölfogni a dolgot. A „P. F.“ a függetlenségi és 48-as pártot támogatja s mint ilyen — a dolog természete szerint — addig, míg erre alkalma van, azon munkálkodik, hogy e párt érdekében tegyen meg minden lehetőt, amennyire hatásköre terjed. Ez kötelessége, mert ezért alapított. Hogy ezt teszi, csak nem akad olyan oktan ember, aki ezért nehezteljen rá. Avagy nem ugyanigy teljesítik-e önök, lelkészek, a kötelességüket, midőn az egyház kebeléhez tartozó hívek fölött féltékenyen örködnek s fájdalmas veszteségnek tartják, ha csak egyetlen lélek téved is ki az akolból? A helyzet ugyanaz. Célunk mindkettőnknek az, hogy minél több hivatást szerezzünk, a meglevőket őrizzük meg, nehogy elveszítsünk közülök csak egyet is. Tehát csak körültekintést, helyes és igazságos ítéletet s egyenlő mértéket kérünk!

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felölős szerkesztő:

HAKSCH LAJOS.

H i r d e t é s e k :

MEGHIVÓ

A „GARÉI NÉPBANK-SZÖVETKEZET“

1892. évi február hó 14-én tartandó

ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSÉRE.

T Á R G Y :

1. Évi számadások előterjesztése.
2. Felmentvény megadása.
3. Felügyelő bizottsági tagok választása.
4. Előterjesztések.

1891.

BEVÉTEL.

1. 1890-ről pénztári maradvány	29	07
2. Törzsbetétekből	1733	10
3. Törzsbetétek ut. késed. kötbér	14	60
4. Kölcsönök ut. kamatokból .	214	82
5. „ „ késed. kötbér	3	53
6. Kötlevéldijakból	1	65
7. Vegyesekből	3	40
8. Visszaízetett kölcsönökből .	175	50
Főösszeg:	2175	67

KIADÁS.

1. Kölcsönökre	1970	50
2. Vegyesekre	12	15
3. Pénzt. maradvány decz. 31-én	193	02
Főösszeg:	2175	67

Mérleg.

VAGYON.

1. Kötvényekben	3375	—
2. Hátralék törzsbetétekből .	2	30
3. Pénztári készlet	193	02
Főösszeg:	3570	32

TEHER.

1. 1890-re 313 törzsbet. u. 48 hétre	1502	40
2. 1891 re 313 „ „ 52 „	1627	60
3. Előre fizetett törzsbetétek „	105	—
4. Üzleti költség	12	15
5. Nyereség	323	17
Főösszeg:	3570	32

Tóth János s. k.,
ellenőr.

Kulcsár János s. k.,
elnök.

Sólyom András s. k.,
pénztáros.

Garé, 1892. február 1.

Megvizsgálta s a könyvekkel egyezőnek találta a felügyelő bizottság:

Maczékó Ferencz s. k. Kovács Sebestyén s. k. Kiss György ifj. s. k.

!! Mészárosoknak és borbélyoknak kedvezményes ár !!

!Uj köszörüs-üzlet!

Van szerencsém a n. t. közönség figyelmét az én, a legujabb igényeknek megfelelőleg berendezett

 köszörüs műhelyemre felhívni. Azon helyzetben vagyok, minden e szakmába vágó **uj tárgyakat**, nemkülömben javításokat, a legjutányosabb árért, jótállás mellett, szállítani.

A n. t. közönség számos megbízásait kérve, maradok mély tisztelettel

ROSSANO ANTAL,

olasz köszörüs-mester.

Műhely: Pécs, budai fő-utca 4. sz.

!! Mészárosoknak és borbélyoknak kedvezményes ár !!

Pécs, Zrinyi-utca 17-ik számú házban

2 nagyobb lakás

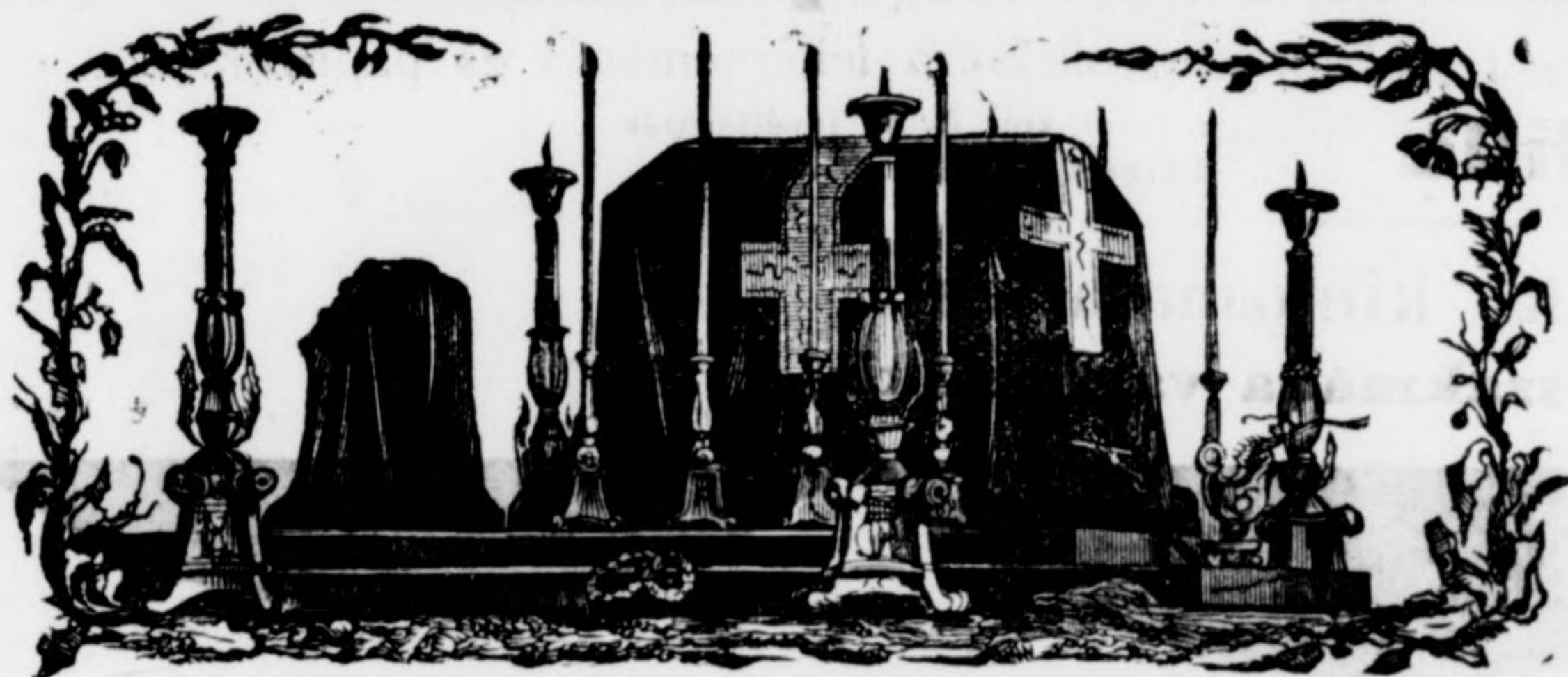
kiadandó.

Járányi József

iparjogositott cselédközvetítő

Pécs, Kis-téren a Simon-féle házban.

Elhelyez bármilynemű cselédeket helyben vagy vidéken, nemkülömben szálloda- és fürdő-személyzetet is gyorsan és pontosan a hatósági előírás szerint; a miért ajánlja ismert cselédközvetítő irodájának szives igénybevételét.

„CONCORDIA“

első pécsi temetkezési vállalat

Kis-tér 11-ik szám.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség tudomására hozni, miszerin a legváltozatosabb ravatalozások felállítására — temetések rendezésére, — úgy a halottak szállítására létesített üzletünket újabb átalakítások, — mindennemű igényeknek megfelelő felszerelések beszerzése, valamint tapintatos rendező alkalmazása folytán jelenleg oly helyzetbe hoztuk, hogy minden osztályu temetkezéseket — úgy helyben mint a vidéken

a legnagyobb pontossággal s az eddiginél és minden temetkezési vállalatnál **sokkal díszesebben és olcsóbban**

vagyunk képesek kiszolgáltatni.

Maradunk kiváló tisztelettel

„CONCORDIA“ első pécsi temetkezési vállalat tulajdonosai:

Tuma Venczel, Krisztián József, Schubársky János,
Wranitsch György.**Melyik lapra fizessünk elő?**

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolesőbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS“a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó **értesüléseinek** gyorsasága, alaposága és sokasága, rovatainak változatossága, kitünősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés“-t népszerűvé. Az **országgyűlési tárgyalásokról** a legrészletesebb s e mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. **Gazdasági rovata** elismert régi tekintélynek örvend. A magyar **kereskedő s gazdaközönség** nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ **kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak** bőségével s alaposágával ma már nem versenyezhet más lap. A **kereskedő, az iparos s a mezőgazda** megtalálja mindazt az „Egyetértés“-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában, **annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem**. Két három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30—40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés“ olvasói. A ki olvasni valót keres és a **világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni**, fizessen elő az „Egyetértés“-re, melynek előfizetési ára egy hóra 1 frt 80 kr., 1/2 évre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.**LE GRIFFON**

a legjobb szivarkapapír

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécs.

17745. szám.

P. 1891.

Hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint urbéri bíróság közhírré teszi, hogy a németpalkonyai 591. sz. telekkönyvi betétjegyzőkönyvben az urbéres telkesek és zsellérek tulajdonként felvett

**közlegelőnek egyé-
nenkénti felosztása**

tárgyában a feloszthatóság kérdésére nézve a nyomozásnak a helyszínén leendő eszközlésére határnapul 1892. évi Mártius hó 8-ik napjának d. e. 9 óráját tűzte ki, a mikorra a fenti közös legelőre jogosultakat oly hozzáadással idézi meg, hogy az eljárás további folyamán személyenkénti idézés vagy értesítés elvárása nélkül érdekeik képviseletéről gondoskodjanak.

Pécs, a kir. törvényszéknek 1892. évi január hó 29. napján tartott üléséből.

Sábel Kálmán,

elnök.

Horváth,

jegyző.

Hirdetésekigen előnyös áron vétetnek fel
kiadóhivatalunkban.

Taizs József Pécsett.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, író-szer és papirkereskedésében kapható:

Valódi „Anthracen-ténta.”
Valódi „Alizarin-ténta.”
Valódi „Király-ténta.”
Valódi „Gallus-ténta.”

Kökorsókban és üvegesekben. (Külföldi és hazai gyártmány.)

➡ **Piros és kék ténta.** ➡

Pecset-viasz, pecset-festék.

Autograph-ténta és festék.

Fekete és színes írónok.

➡ Radir-gumi, gumi arabicum, oldva. Tollak és tollnyelek. ➡

Író-, fogalmi és itatós-papírok.

Eau de Labarague,

kitűző szer tinta-, vörösbor- és gyümölcsoltok eltávolítására fehéremüből és papírról.

Stephanie-Mille 50 finom levélpapír és 50 levélboríték
díszes dobozban 70 kr.

Jelző ténta, kimoshatatlan.

➡ **S minden e szakmába vágó czikk.** ➡

Állam érem

haladás- és versenyképességért.

SCHÖNWALD IMRE

ékszerész, órás és látszerész

Kiállítási aranyérem

szép és jó munkaért.

Főüzlet:

Király-utcza, Hattyu-épületben.

PÉCSETT.

Műhely:

Király-utcza, Mestries-féle házban

T. cz.

Ezzel van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására ajánlani, miszerint — egy általánosan érzett szükségén segitendő — üzletemet újabb időben egy szélesebb munkakörű

➡ **vésnöki műhelylyel** ➡

is kibővítettem és az ez iránybani legkényesebb műigénynek megtehetőleg minden e szakmába vágó munkálatoké, u. m. bárminemű arany- és ezüst-, vagy más fém- v. kőre vésendő üzleti, hivatalos v. magánhasználatu pecsétnyomók, érmek, czimerek, domborművek, legdiszesebb jelvények és monogrammok

s több effélék gondos és jutányos elkészítésére vállalkozom s kívánatra a készitendő rajzaival előzetesen is szolgállok.

Midőn üzletem ezen új ágát is igen t. vevőim kegyes pártfogásába ajánlani bátorkodom, kérem ez iránybani nagybecsű megbizásait, a melyekkel szemben szokott módon törekedni fogok kész szolgálataimat teljes megelégedésükre érvényre juttatni.

Egyben bátorkodom nagyválasztéku **ékszer- és óra-készletemre** s különösen **látszer-raktáromra** utalni, a melyet utóbbi időben **rendkívül dusan s kedvező beszerzési feltételek mellett** felszerelvén, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy még a nagyvárosi versenynyel is mérközve, tisztelt vevőimet a lehető legmértékesebb árak mellett kiszolgálhatom.

Üzletem bármely szakosztályából kívánatra választékküldeménynyel a vidékre is készségesen szolgállok.

Kiváló tisztelettel

SCHÖNWALD IMRE.